

Sygn. akt: I C 28/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2017 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa S. B.

przeciwko N. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zwraca powodowi S. B. kwotę 235,17 zł (dwieście trzydzieści pięć złotych siedemnaście groszy) jako niewykorzystaną zaliczkę na koszt opinii biegłego.

UZASADNIENIE

Powód S. B. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Nysie dnia 13 lipca 2015 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego N. K. kwoty 6.500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że dnia 7 czerwca 2011 r. N. K. zawarł z powodem umowę sprzedaży dwóch automatów vendingowych marki S. (...). Pozwany dnia 27 stycznia 2012 r. złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy i wezwał do zwrotu zapłaconej ceny. Z uwagi na to, że powód nie zgadzał się z argumentacją pozwanego sprawa o zapłatę trafiła do Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie VIII Wydziału Gospodarczego w Ś., gdzie wyrokiem w sprawie sygn. akt VIII GC upr. (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie IX Wydziału Gospodarczego z dnia 25 kwietnia 2014 r. zasądzono od powoda kwotę 7.999,99 zł oraz koszty procesu w kwocie 300 zł. Powód przelewem z dnia 23 lipca 2013 r. zwrócił pozwanemu kwotę 8.299,99 zł. Jednak pozwany nie zwrócił automatów będących przedmiotem umowy, od której odstąpił już dnia 27 stycznia 2012 r. Pozwany zwrócił dwa automaty vendingowe marki S. (...) dopiero dnia 14 stycznia 2015 r., tak więc od zwrotu kwoty zakupu automatów, którego powód dokonał dnia 23 lipca 2014 r. do zwrotu automatów minęło ponad pięć miesięcy. W związku z czym powód niniejszym pozwem domagał się kwoty 6.500 zł będącej równowartością najmu dwóch automatów vendingowych marki S. (...) przez okres pięciu miesięcy. Powód domagał się wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rzeczy za okres od zwrotu kwoty będącej przedmiotem zakupu, do zwrotu automatów, który w przybliżeniu określił na okres pięciu miesięcy.

W dniu 20 listopada 2015 r. (k.15) Sąd Rejonowy w Nysie wydał nakaz zapłaty w sprawie sygn. akt I (...) w którym zasądził całość roszczenia na rzecz powoda oraz orzekł o kosztach procesu.

W dniu 16 grudnia 2015 r. (k. 23-31) pozwany N. K. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty domagając się uchylecia nakazu zapłaty i oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł, że w dniu 21 czerwca 2011 r. towar został doręczony pozwanemu, a już następnego dnia pozwany zgłosił sprzedawcy – powodowi problem z funkcjonowaniem zakupionych automatów. Maszyny były niesprawne, nienadające się do użytku zgodnie z ich przeznaczeniem. W kolejnych dniach powód w dalszym ciągu był informowany o wadach fizycznych sprzedanych rzeczy. Następnie pozwany w dniu 27 stycznia 2012 r. złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy i wezwał powoda do zwrotu zapłaconej ceny. Powód nie uznał złożonego oświadczenia o odstąpieniu od umowy, w związku z czym sprawa została prawomocnie rozstrzygnięta przez Sąd Rejonowy w Lublinie z siedzibą w Świdniku wyrokiem z dnia 17 października 2013 r. sygn. akt VIII GC upr. utrzymanym przez Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2014 r. sygn. akt (...), na mocy których powód został zobowiązany do zapłaty kwoty 7.999,99 zł, którą uregulował w dniu 23 lipca 2014 r. W szczególności w toku postępowania sądowego biegły, którego opinię Sąd uznał za swoją, bezspornie ocenił, iż sprzedane maszyny miały wady fizyczne uniemożliwiające ich użytkowanie. Zakupione maszyny zostały przez pozwanego zabezpieczone i znajdowały się w magazynie. Powód całkowicie pomija okoliczność, iż pozwany wezwał go do odbioru dwóch maszyn w postaci automatów vendingowych pismem z dnia 29 września 2014 r. W dniu 15 października 2014 r. pozwany w odpowiedzi na wezwanie powoda poinformował, że nie ma przeszkód aby odebrać maszyny zastrzegając, iż powód powinien uregulować koszty ich transportu przed wysłaniem lub osobiście je odebrać. Takie stanowisko pozwanego było uzasadnione zamiarem sporządzenia protokołu zdawczo – odbiorczego w celu ostatecznego zakończenia sporu prawnego pomiędzy stronami. Ruchomości zostały odebrane przez powoda dopiero w dniu 13 stycznia 2015 r. Jak wynika z powyższego pozwany nie utrudniał powodowi odbioru maszyn, co więcej pozwany wyraźnie wskazywał gdzie znajdują się maszyny, które powód w każdym czasie mógł swobodnie odebrać. W takim stanie faktycznym żądane powoda oparte na tym, że pozwany korzystał z przedmiotowych maszyn i za to należne jest wynagrodzenie jest całkowicie nieuzasadnione. W dalszej kolejności pozwany podniósł, że powód nie przytoczył podstawy prawnej swojego żądania. Pozwany przytoczył treść art. 561² k.c. Pozwany podniósł także, że roszczenia powoda w przedmiocie wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z maszyn vendingowych nie można uznać za zasadne, bowiem pozwany od samego początku informował powoda o fakcie, iż brak jest możliwości korzystania z dostarczonych maszyn ponieważ są one niesprawne. Uznając roszczenie powoda doszłoby do sprzeczności ponieważ z jednej strony pozwany jako kupujący nie miał możliwości korzystania z przedmiotów i mógł skutecznie odstąpić od umowy, a drugiej strony powód jako sprzedający może żądać wynagrodzenia za korzystanie, które w rzeczywistości nie miało miejsca. Z daleko posuniętej ostrożności pozwany podniósł, iż powód nie wykazał w sposób dostateczny swojego żądania. Pozwany wskazał także, że roszczenie powoda jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Powód w odpowiedzi na sprzeciw, pismem z dnia 15 lutego 2016 r. (k.72) w całości poparł powództwo i twierdzenia zawarte w pozwie.

Na rozprawie dnia 5 maja 2017 r. (k. 175, 176) pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie pozwu w całości i domagał się zasądzenia kosztów według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany N. K. prowadził w okresie od 1 stycznia 2011 r. do 26 listopada 2012 r. działalność gospodarczą pod nazwą N. G. and T. z siedzibą w T..

Dowód: wydruk z (...) k. 14

W dniu 7 czerwca 2011 r. pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy sprzedaży w trybie aukcyjnym na portalu internetowym (...) dwóch automatów S. S. 742.

Do zawarcia powyższej umowy sprzedaży doszło w ramach prowadzonej przez obie strony działalności gospodarczej. Za zakupione automaty S. S. 742 pozwany zapłacił powodowi łącznie 7.999,99 zł brutto.

Cena zapłaty za przedmiotowe automaty została zaksięgowana na koncie powoda w dniu 15 czerwca 2011 r. Powód zobowiązał się dostarczyć pozwanemu przedmiotowe automaty przesyłką kurierską do 48 godzin tego samego dnia lub w piątek. Wbrew przedmiotowym zapewnieniom powód wysłał automaty pozwanemu w dniu 20 czerwca 2011 r.

Pozwany wielokrotnie zwracał się do powoda za pośrednictwem poczty elektronicznej o przesłanie instrukcji obsługi automatów, bowiem miał problemy z zaprogramowaniem zakupionych automatów.

Pozwany w dniu 21 czerwca 2011 r. odebrał zakupione automaty vendingowe.

W dniu 22 czerwca 2011 r. pozwany za pośrednictwem poczty elektronicznej poinformował powoda, że wystąpiły problemy z uruchomieniem automatów, bowiem w jednym nie ma światła, a w drugim wyświetla się błąd 81.

W dniach od 26 czerwca 2011 r. do 21 lipca 2011 r., również za pośrednictwem poczty elektronicznej, pozwany zgłaszał powodowi kolejne ujawniające się w nabytych automatach wady, uniemożliwiające jakiegokolwiek korzystanie z zakupionych automatów, występujące m.in. w agregatach skraplających, jak również niedziałający wyświetlacz.

Powód nie usunął wad, a w trwającej korespondencji za pośrednictwem poczty elektronicznej powód nie zaproponował naprawy przedmiotowych automatów udzielając jedynie lakonicznych instrukcji i obiecując pozwanemu przesłanie części do naprawy.

Ostatecznie, po trwającej prawie trzy miesiące korespondencji za pośrednictwem poczty elektronicznej, powód przesłał pozwanemu używane części, jednak pozwany z uwagi na brak fachowej wiedzy i obawę o utratę gwarancji nie podjął próby samodzielnej naprawy automatów. Pozwany nie przystał również na propozycję powoda, aby przełożył działające części do jednego z automatów, a drugi odesłał.

Ostatecznie pismem z dnia 27 stycznia 2012 r. pozwany N. K. odstąpił od umowy sprzedaży automatów S. S. 742 i wezwał powoda S. B. do zwrotu ceny 7.999,99 zł.

W związku z tym, że strony nie doszły do porozumienia pozwany skierował sprawę na drogę postępowania sądowego.

W wyniku rozpoznania przedmiotowej sprawy Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku VIII Wydział Gospodarczy w dniu 17 października 2013 r. wydał wyrok w sprawie sygn. akt VIII GC upr. (...), w którym zasądził od S. B. na rzecz N. K. kwotę 7.999,99 zł oraz kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy w Lublinie IX Wydział Gospodarczy wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2014r. wydanym w sprawie sygn. akt(...) oddalił apelację S. B. od powyższego wyroku Sądu Rejonowego.

Dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 27.06.2011 r. k. 32; korespondencja mailowa między stronami k. 33-41; akta sprawy SR Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Ś. sygn. akt VIII GC (...)upr: zawiadomienie o zakończeniu aukcji z dnia 07.06.2011 r. k. 13, korespondencja mailowa k. 18-32; pismo z dnia 27.02.2012 r. k. 5; wyrok SR Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Ś. sygn. akt VIII GC (...) z dnia 17.10.2013 r. k. 49, wyrok SO Lublin sygn. akt IX Ga(...)z dnia 25.04.2014 r. k. 53; przesłuchanie pozwanego N. K. k. 106 oraz 181; przesłuchanie powoda S. B. k. 174, 176.

Pismem z dnia 4 kwietnia 2013 r. M. R. prowadzący Zakład Usługowo – Handlowy (...) poinformował powoda, że w automacie vendingowym S. S. 742 nr (...) jest uszkodzony agregat skraplający, a w automacie vendingowym S. S. 742 nr (...) jest uszkodzony agregat skraplający i wyświetlacz cyfrowy.

Dowód: pismo z dnia 4.04.2013 r. k. 50

W dniu 23 lipca 2014 r. powód przelał na rachunek bankowy pozwanego kwotę 8.299,99 zł tytułem wykonania wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku wydanego w sprawie sygn. akt VIII GC upr (...)

Dowód: potwierdzenie wykonania przelewu z dnia 23.07.2016 r. k. 6, przesłuchanie pozwanego N. K. k. 106 oraz 181.

Pozwany pismem z dnia 29 września 2014 r., odpowiadając na pismo powoda z dnia 22 września 2014 r., poinformował powoda, że nie ma obowiązku ponoszenia dodatkowych kosztów związanych z wysyłką uszkodzonego sprzętu. Pozwany wskazał, że maszyny są zabezpieczone i czekają na odbiór przez 2 tygodnie, a po bezskutecznym upływie terminu pozwany miał podjąć kroki zmierzające do oddania maszyn w depozyt sądowy lub zmierzające do opróżnienia własnego lokalu z tego sprzętu.

Dowód: pismo z dnia 29.09.2014 r. k. 51

Pismem z dnia 15 października 2014 r. pozwany chcąc zakończyć spór zaproponował powodowi podzielenie kosztów dostawy po 200 zł, w sytuacji gdyby ten nie zgodził się na osobisty odbiór sprzętu celem sporządzenia protokołu zdawczo – odbiorczego.

Dowód: pismo z dnia 15.10.2014 r. k. 52

Powód S. B. w dniu 24 listopada 2014 r. wytoczył w Sądzie Rejonowym w Nysie powództwo przeciwko pozwanemu N. K. o wydanie dwóch automatów marki S. (...). Wcześniej pismem z dnia 22 września 2014 wezwał pozwanego do zwrotu automatów. Postępowanie to toczyło się w Sądzie Rejonowym w Nysie pod sygn. akt I C (...). Pismem z dnia 23 stycznia 2015 r. S. B. cofnął pozew w sprawie SR w Nysie I C(...) albowiem pozwany N. K. w dniu 14 stycznia 2015 r. wydał przedmiotowe automaty powodowi.

Postanowieniem z dnia 4 marca 2015 r. wydanym w sprawie I C(...)Sąd Rejonowy w Nysie umorzył postępowanie w sprawie o wydanie rzeczy ruchomej i zasądził od pozwanego N. K. na rzecz powoda S. B. koszty postępowania.

Dowód: akta sprawy SR w Nysie sygn. akt I C (...): pozew k. 3-5, pismo z 22.09.14 k. 18, pismo cofające pozew k. 28, postanowienie SR w Nysie z dnia 04.03.2015r. k. 38; przesłuchanie powoda S. B. k. 174, 176.

Po zwrocie kwoty zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku wydanym w sprawie sygn. akt VIII GC upr (...) powód kontaktował się z pozwanym. Powód wszelkie rozmowy prowadził z matką pozwanego. Pozwany skontaktował się z powodem dopiero po wytoczeniu powództwa o wydanie ruchomości.

Dowód: przesłuchanie powoda S. B. k. 174, 176.

Powód na prośbę matki pozwanego zamówił firmę transportową celem odbioru automatów. Pozwany w dniu 13 stycznia 2015 r. przekazał maszyny vendingowe typu S. S. 742 P. K., który w ramach usługi spedycyjnej dostarczył je S. B. w dniu 14 stycznia 2015 r. Pozwany pokrył koszt dostarczenia powodowi automatów w kwocie 400 zł za jeden automat. Zorganizowaniem transportu zajmowała się matka pozwanego wspólnie z powodem.

Dowód: potwierdzenie odbioru z dnia 13.01.2015 r. k. 57; oświadczenie z dnia 15.01.2015 r. k. 58; przesłuchanie pozwanego N. K. k. 106 oraz 181; przesłuchanie powoda S. B. k. 174, 176.

W okresie od otrzymania przez pozwanego zwrotu ceny za automaty vendingowe typu S. S. w dniu 23 lipca 2014 r. do dnia ich odbioru przez powoda w dniu 14 stycznia 2015 r. przedmiotowe automaty były zabezpieczone w magazynie teścia pozwanego w T.. Pozwany nie korzystał z przedmiotowych automatów w tym okresie.

Dowód: dokumentacja zdjęciowa k. 54-56; przesłuchanie pozwanego N. K. k. 106 oraz 181.

W okresie objętym pozwem tj. od 23 lipca 2014 r. do 14 stycznia 2015 r. powód prowadził działalność gospodarczą, w której mógłby wykorzystać automaty vendingowe typu S. S. 742 lub je wynająć.

Dowód: przesłuchanie powoda S. B. k. 174, 176.

M. C. prowadzący działalność gospodarczą złożył powodowi ofertę najmu automatu S. S. 742 na 12 miesięcy zobowiązując się do zapłaty czynszu w wysokości 650 zł netto miesięcznie.

Dowód: oferta najmu k. 8

Automaty vendingowe typu S. S. 742 przeszły kompleksową kontrolę stanu technicznego w dniach 21-23 stycznia 2015 r. w placówce serwisowej EuroVend. W wyniku kontroli nie wykryto wad technicznych. Stwierdzono, że automaty są w pełni sprawne i poprawnie spełniają swoją funkcję. Została potwierdzona możliwość użytkowania powyższych automatów zgodnie z ich przeznaczeniem.

Dowód: protokół badania stanu technicznego z dnia 26.01.2015 r. k. 73

Wartość miesięcznego kosztu najmu automatu vendingowego typu S. S. 742 w okresie od 23 lipca 2014 r. do 14 stycznia 2015 r. wynosiła 350 zł netto, a 430 zł brutto za jeden miesiąc. Oferty rynkowe czynszu najmu automatu powołane w opinii biegłego sądowego z dnia 24 października 2016 r. obejmowały sprzęt nowy jak również używany. Firmy oferujące taką usługę kierują się przede wszystkim zapewnieniem klientowi sprzętu, który można użytkować. Wartość czynszu najmu automatu nie zależy od tego czy jest on fabrycznie nowy czy też używany.

Dowód: opinie biegłego sądowego z zakresu szacowania ruchomości Z. B. dnia 24.10. 2016 r. k. 111-123, 154-156.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i należało je w całości oddalić.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie materiału dowodowego szczegółowo opisanego pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego, w szczególności na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez obie strony postępowania sądowego oraz dokumentów znajdujących się w aktach SR Lublin – Wschód VIII GC 2288/12 oraz SR w Nysie I C 1622/14. Sąd uznał dołączone do akt sprawy dokumenty za wiarygodne i nadające się do poczynienia na ich podstawie ustaleń faktycznych. Co więcej, ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a dodatkowo nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do ich wiarygodności.

Ustalając stan faktyczny Sąd posiłkował się dowodem z przesłuchania stron, któremu dał wiarę w całości. Co do zasady relacje stron korespondowały ze sobą i pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Ponadto stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego w zakresie szacowania ruchomości. Zastrzeżenia do przedmiotowej opinii wniosły obie strony postępowania. Biegły w opinii uzupełniającej w sposób rzetelny odniósł się do zarzutów stron. Jednocześnie biegły sądowy wskazał, że oferty rynkowe czynszu najmu automatu powołane w jego opinii z dnia 24 października 2016 r. obejmowały sprzęt nowy jak również używany. Firmy oferujące taką usługę kierują się przede wszystkim zapewnieniem klientowi sprzętu, który można użytkować. Przedmiotowy wniosek Sąd przyjął za własny. Jednocześnie Sąd uznał, że choć opinie były sporządzone w sposób rzetelny to pozostałe zawarte w nich wnioski pozostawały bez znaczenia w niniejszej sprawie, wobec nie wykazania przez powoda faktu, że automaty vendingowe typu S. S. 742 nadawały się do użytku w dniu ich odbioru tj. 14 stycznia 2015 r.

Powód wywodził swoje roszczenie z faktu, iż pozwany zwrócił dwa automaty vendingowe marki S. (...) dopiero dnia 14 stycznia 2015 r. tak więc od zwrotu ceny zakupu automatów, którego powód dokonał dnia 23 lipca 2014 r. do zwrotu automatów minęło ponad pięć miesięcy. W związku z czym powód niniejszym pozwem domagał się kwoty 6.500 zł

tytułem bezumownego korzystania przez pozwanego z przedmiotowych automatów będącą równowartością najmu dwóch automatów vendingowych marki S. (...) przez okres pięciu miesięcy.

Z kolei pozwany podnosił, że powód nie wywiązał się należycie z warunków umowy zawartej pomiędzy stronami w dniu 7 czerwca 2011 r. na internetowym portalu aukcyjnym, bowiem przesłane przez powoda automaty vendingowe marki S. (...) były niesprawne i posiadały szereg wad i usterek uniemożliwiających prawidłowe zgodne z przeznaczeniem korzystanie z nich. W świetle tak poczynionych ustaleń faktycznych Sąd Rejonowy Lublin -Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku podzielił argumentację pozwanego i uznał, że miał pełne prawo do odstąpienia od umowy sprzedaży na podstawie art. 560§ 1 k.c. i wyrokiem z dnia 17 października 2013 r. wydanym w sprawie sygn. akt VIII GC upr. (...) zasądził od powoda na rzecz pozwanego zwrot ceny. Sąd Okręgowy w Lublinie IX Wydział Gospodarczy wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2014 r. wydanym w sprawie sygn. akt IX Ga (...) oddalił apelację pozwanego.

W przedmiotowej sprawie bezsporne pomiędzy stronami było, że w okresie pomiędzy zwrotem pozwanemu ceny za automaty vendingowe typu S. S. w dniu 23 lipca 2014 r. do dnia ich odbioru przez powoda w dniu 14 stycznia 2015 r. automaty znajdowały się u pozwanego, który nie dokonał ich zwrotu.

Przez okres ponad pięciu miesięcy strony nie mogły dojść do porozumienia, która ze stron zobowiązana była do pokrycia kosztów transportu przedmiotowych automatów do siedziby powoda.

Strony przez okres pięciu miesięcy prowadziły korespondencję zarówno za pośrednictwem poczty elektronicznej, jak i tradycyjną w powyższym przedmiocie, bowiem pozwany nie chciał wyrazić zgody na pokrycie kosztów transportu w całości, z uwagi na wysoki koszt. Pismem z dnia 15 października 2014 r. pozwany chcąc zakończyć spór zaproponował powodowi podzielenie kosztów dostawy po 200 zł, w sytuacji gdyby ten nie zgodził się na osobisty odbiór sprzętu celem sporządzenia protokołu zdawczo – odbiorczego. Ostatecznie to pozwany poniósł w całości koszty transportu automatów vendingowych marki S. (...) do siedziby powoda w L..

W okresie od otrzymania od powoda zwrotu ceny za automaty vendingowe typu S. S. w dniu 23 lipca 2014 r. do dnia ich zwrotu w dniu 14 stycznia 2015 r. przedmiotowe automaty były zabezpieczone w magazynie teścia pozwanego w T. i powód mógł je w każdym czasie odebrać.

Na marginesie Sąd wskazuje na fakt, że w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania art. 561² k.c., zgodnie z którym kupujący, który wykonuje uprawnienia z tytułu rękojmi, jest obowiązany na koszt sprzedawcy dostarczyć rzecz wadliwą do miejsca oznaczonego w umowie sprzedaży, a gdy takiego miejsca nie określono w umowie - do miejsca, w którym rzecz została wydana kupującemu. Jeżeli ze względu na rodzaj rzeczy lub sposób jej zamontowania dostarczenie rzeczy przez kupującego byłoby nadmiernie utrudnione, kupujący obowiązany jest udostępnić rzecz sprzedawcy w miejscu, w którym rzecz się znajduje. Przepisy te stosuje się do zwrotu rzeczy w razie odstąpienia od umowy i wymiany rzeczy na wolną od wad. Wskazany przepis został dodany przez ustawę z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 r. poz. 827) i wszedł w życie 25 grudnia 2014 r., a umowa sprzedaży automatów vendingowych marki S. (...) została zawarta w dniu 7 czerwca 2011 r. Zgodnie z art. 51 powołanej ustawy do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W przedmiotowej sprawie to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania, że w okresie od dnia 23 lipca 2014 r. czyli od dnia zwrotu pozwanemu ceny za automaty vendingowe typu S. S. do dnia ich odbioru przez powoda w dniu 14 stycznia 2015 r. przedmiotowe automaty były sprawne i nadawały się do użytku zgodnie z ich przeznaczeniem. Tymczasem w aktach sprawy Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku oraz aktach niniejszej sprawy (k. 50) znajduje się pismo M. R. prowadzącego Zakład Usługowo – Handlowy (...) z dnia 04 kwietnia 2013 r. potwierdzające, że w automacie vendingowym S. S. 742 nr (...) jest uszkodzony agregat skraplający, a w automacie vendingowym S. S. 742 nr (...) jest uszkodzony agregat skraplający i wyświetlacz cyfrowy.

Wprawdzie powód przedstawił protokół badania stanu technicznego automatów S. S. 742, z którego wynika że automaty vendingowe typu S. S. 742 przeszły kompleksową kontrolę stanu technicznego w dniach 21-23 stycznia 2015 r. w placówce serwisowej EuroVend. W wyniku kontroli nie wykryto wad technicznych. Stwierdzono, że automaty

są w pełni sprawne i poprawnie spełniają swoją funkcję. Została potwierdzona możliwość użytkowania powyższych automatów zgodnie z ich przeznaczeniem. Jednak przedmiotowy dokument jest datowany na 26 stycznia 2015 r., zatem kilkanaście dni po dacie obioru automatów przez powoda. Z przedmiotowego dokumentu nie wynika, że w dniu odbioru przedmiotowe automaty były sprawne, a zatem mogłyby być wynajmowane. Niewykluczone, że przedmiotowe automaty zostały naprawione przez powoda po ich odebraniu.

W świetle powyższego Sąd przyjął, że powód nie wykazał w sposób nie budzący wątpliwości, że w okresie objętym pozwem tj. od 23 lipca 2014 r. do 14 stycznia 2015 r. automaty vendingowe typu S. S. 742 były sprawne i nadawały się do użytku zgodnie z ich przeznaczeniem. Nie należy tracić z pola widzenia faktu, że biegły sądowy z zakresu szacowania nieruchomości wskazał, że oferty rynkowe czynszu najmu automatów dotyczą sprzętu, który można użytkować.

Wskazać należy, że w polskim systemie prawnym, co wynika zarówno z przepisów prawa, jak i z orzecznictwa sądowego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi określone skutki prawne, o czym stanowi o tym art. 6 k.c. Z powołanego przepisu wynika jedna z naczelnych zasad procesu sądowego polegająca na tym, że dowód wykazania prawdziwości określonego faktu obciąża tego, kto się na dany fakt powołuje dla uzasadnienia dochodzonego przed sądem prawa.

Dodatkowo podkreślić należy, iż zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Mając na uwadze powyższe, to na powodzie jako stronie, która z podnoszonych przez siebie twierdzeń pragnie wywodzić określony skutek prawny w postaci żądania zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, spoczywał obowiązek jej wykazania i udowodnienia.

Podnieść więc należy, iż w toku procesu okoliczności te nie zostały udowodnione. Powód nie wykazał bowiem w sposób nie pozostawiający wątpliwości podnoszonych przez siebie okoliczności, które uzasadniały zasądzenie od pozwanego na jego rzecz żądanej kwoty 6.500 zł stanowiącej – jak twierdzi powód – należność odpowiadającą wysokości najmu dwóch automatów vendingowych marki S. (...) przez okres pięciu miesięcy.

Nadto w niniejszej sprawie ma też zastosowanie art. 567 k.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie zawierania przez strony umowy sprzedaży oraz w dacie dokonania zwrotu ceny tj. 23 lipca 2014 r. Zgodnie z tym przepisem jeżeli z powodu wady fizycznej rzeczy nadesłanej z innej miejscowości kupujący odstępuje od umowy albo żąda dostarczenia rzeczy wolnej od wad zamiast rzeczy wadliwej, **nie może on odesłać rzeczy bez uprzedniego porozumienia się ze sprzedawcą** i obowiązany jest postarać się o jej przechowanie na koszt sprzedawcy dopóty, dopóki w normalnym toku czynności sprzedawca nie będzie mógł postąpić z rzeczą według swego uznania. W niniejszej sprawie powód wezwał pozwanego do odbioru automatów dopiero pismem z dnia 22 września 2014 r. Strony prowadziły korespondencję w przedmiocie zwrotu automatów - sporne było, kto pokryje koszty ich wysyłki. Ostatecznie dopiero w styczniu 2015 r. strony uzgodniły sposób zwrotu automatów, a pozwany pokrył koszty wysyłki automatów.

Orzeczenie o kosztach, zawarte w pkt II wyroku, uzasadnia art. 84 ust.2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 623 z późn. zm), bowiem powód uiścił kwotę 1.000 zł tytułem zaliczki na opinię biegłego, a łączne wynagrodzenie biegłego wyniosło 764,83 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.